

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Łosik

Protokolant: Stażysta M. S.

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2015 r. w Poznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) W. (...) w W.

przeciwko M. L.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 71.075,98zł (siedemdziesiąt jeden tysięcy siedemdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02.01.2015r. do dnia zapłaty.
2. W pozostałym zakresie postępowanie umarza.
3. Kosztami postępowania obciąża pozwanego i z tego tytułu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.540zł.

SSO Anna Łosik

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 2 stycznia 2015 r. do S. R. L. – Z.w L. powód (...) W. (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od M. L. na swoją rzecz w elektronicznym postępowaniu 75.130,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Wskazał, że pozwany nie wywiązał się ze zobowiązania kredytowego zaciągniętego u (...) S.A., poprzednika prawnego (...) Bank (...) S.A. Bank wypowiedział więc pozwanemu umowę kredytu. Uległa ona rozwiązaniu z dniem 27 kwietnia 2012 r. Wymagalna stała się więc kwota niespłaconego kapitału wraz z kwotą odsetek umownych stanowiących część odsetkową raty kapitałowo-odsetkowej za okres obowiązywania umowy oraz odsetek karnych za opóźnienie naliczonych od zadłużenia przeterminowanego. Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu nadana została następnie klauzula wykonalności. W dniu 8 października 2014 r. Bank wniósł, jako komandytariusz, aportem do spółki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wkład niepieniężny – wymagalne wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek. Następnie spółka (...) zawarła 24 października 2014 r. z powodem umowę, na mocy której zwolniła się względem powoda z zobowiązania poprzez spełnienie innego świadczenia tj. poprzez przelew wierzytelności wniesionych wcześniej przez (...) Bank (...) S.A. Wierzytelność objęta niniejszym pozwem wchodziła w zakres przelanych wierzytelności. Powód wyjaśnił, że na dochodzoną wierzytelność składa się suma niespłaconej należności głównej w wysokości 52.769,48 zł oraz skapitalizowana kwota odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w wysokości 22.360,63 zł, przy czym odsetki te obliczone zostały od kwoty kapitału według ustalonej w umowie stopy procentowej, w wysokości nie wyższej niż odsetki maksymalne tj. 12 % w skali roku. Wskazała, że na dowód istnienia roszczenia przedkłada stosowny wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, który stanowi dokument prywatny o szczególnym charakterze.

13 stycznia 2015 r. S. R. L. – Z. w L. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Poznaniu.

Po przekazaniu sprawy tutejszemu Sądowi powód, działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, podtrzymał żądanie pozwu oraz wniósł o zasądzenie kosztów postępowania obejmujących opłatę od pozwu w kwocie 940zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600zł.

M. L. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Zakwestionował przede wszystkim legitymację czynną powoda do wystąpienia z powództwem wskazując, że powód nie wykazał przejścia wierzytelności pomiędzy podmiotami opisanymi w pozwie. Zaznaczył również, że wyciąg z ksiąg funduszu inwestycyjnego nie jest dokumentem urzędowym, a prywatnym i nie korzysta z domniemania zgodności z prawdą, a jedynie z domniemania autentyczności. Dokument ten nie może zatem stanowić wyłącznego dowodu istnienia roszczenia. Argumentował, że powód nie wykazał przejścia konkretnej wierzytelności między podmiotami opisanymi w pozwie. Samo imię i nazwisko pozwanego widniejące w treści załączników nie stanowi dostatecznej podstawy do identyfikacji wierzytelności tym bardziej, że numer wskazany w załączniku różni się od numeru podanego w umowie. Wskazał, że umowę kredytu zawierał z (...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce, a nie (...) S.A. Do pozwu nie załączono też dokumentów, które pozwoliłyby zweryfikować, czy wierzytelności zostały prawidłowo przeniesione. Szereg dokumentów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy nie zostało potwierdzonych za zgodność z oryginałem.

Ustosunkowując się do twierdzeń pozwanego powód wskazał, że dowód istnienia wierzytelności objętej pozwem stanowi również bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzone w klauzulę wykonalności, będący dokumentem urzędowym. Powód odniósł się też do zarzutu niewłaściwego umocowania reprezentanta (...) sp. z o. o. M. P. wskazując, że na okoliczność prawidłowego jego umocowania przedłożył dokumenty sporządzone w formie aktu notarialnego. Jeśli powód je kwestionuje, to na nim spoczywa ciężar wykazania, że oświadczenie zawarte w akcie notarialnym jest niezgodne z prawdą. Powód wyjaśnił też, że (...) Bank (...) S.A. po przejęciu majątku pierwotnego kredytodawcy nadał wszystkim umowom nowe numery, w przypadku umowy zawartej z pozwanym (...) i pod takim numerem umowa ta figurowała. Zaznaczył również, że zarzuty podniesione przez pozwanego w odpowiedzi na pozew oparte są wyłącznie na swobodnych twierdzeniach i nie odnoszą się w żaden sposób bezpośrednio do istnienia dochodzonej wierzytelności. Są tym samym bezprzedmiotowe. W piśmie tym powód cofnął też roszczenie do kwoty 4.054,13 zł wskazując, że już po wytoczeniu powództwa powód wpłacił tę kwotę na poczet zadłużenia wierzycielowi pierwotnemu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. L. zawarł w dniu 22 września 2010 r. z (...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. umowę kredytu restrukturyzacyjnego nr (...). Wysokość przyznanego kredytu wyniosła 71.497,03 zł, a całkowity koszt spłaty kredytu 77.927,71 zł. Bank wypowiedział pozwanemu umowę kredytową z uwagi na fakt, że zadłużenie nie było regularnie spłacane. Rozwiązanie umowy nastąpiło w dniu 13 października 2011 r. W 2011 r. (...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. utworzył nowy podmiot - (...) S.A., na który przeniósł wszystkie składniki swojego majątku, w tym wierzytelność względem pozwanego. (...) wystawił bankowy tytuł egzekucyjny na kwotę 78.510, 10 zł na którą składało się 71.497,03 zł tytułem niespłaconego kredytu, 6.755 zł z tytułu odsetek umownych i 258,07 zł tytułem naliczonych opłat, zgodnie z regulaminem kredytu. Tytułowi temu S. R. P. – N. W.w P. nadał 9 stycznia 2012 r. klauzulę wykonalności (sygn.. akt(...)). (...) został następnie przejęty przez (...) Bank S.A z siedzibą w W. i w związku z tym wierzytelność Banku względem powoda przeszła na podmiot przejmujący. Z wniosku wierzyciela toczyło się postępowanie egzekucyjne, które nie doprowadziło jednak do wyegzekwowania należności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym opatrzonym klauzulą wykonalności.

Dowód: umowa kredytowa (k. 24-26), zaświadczenie (k. 27), dokumenty zgromadzone w aktach sprawy S. R. P. – N. W. w P.(...), odpis pełny z KRS (k. 45-58), postanowienie (k. 59), wyciąg z decyzji (...) (k. 60-61), wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego (k. 33-34), odpis pełny z KRS (k. 42-44)

W dniu 8 października 2014 r. (...) Bank (...) S.A., jako komandytariusz, wniósł aportem do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa wkład niepieniężny – wymagalne wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek. Wniesienie aportem wierzytelności odbyło się przez zmianę umowy spółki w formie aktu notarialnego sporządzonego przez notariusza M. W. (Repertorium(...)). Każda z wnoszonych wierzytelności została ujęta w wykazie wierzytelności, stanowiącym załącznik do aktu notarialnego zmiany umowy spółki komandytowej, pod indywidualnie nadanym numerem. W przypadku powoda był to numer nadany umowie przez Raiffeisen Bank tj. (...).

Dowód: załącznik do zmiany umowy spółki (...) (k. 22), akt notarialny obejmujący zmianę umowy spółki (k. 38-41), informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z KRS (k. 63-64), oświadczenie z 7.08.2015 r. z załącznikiem (k. 108-111)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. zawarła z powodem, (...) W. (...) w dniu 24 października 2014 r. umowę o świadczenie w miejsce wykonania, na mocy której (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. zwolniła się z zobowiązania względem powoda poprzez spełnienie innego świadczenia tj. przelew wierzytelności przysługujących (...) Bank (...) S.A., które wniesione zostały 8 października 2014 r. aportem do spółki (...). Fakt własnoręcznego podpisania tejże umowy poświadczony został notarialnie. W wyniku tej transakcji wierzytelność objęta pozwem przelana została na powoda.

Do obu umów, zawartej 8 października 2014 i 24 października 2014 r., sporządzone zostały załączniki w formie elektronicznej, zawierające wykazy przenoszonych wymagalnych wierzytelności, w tym wierzytelności względem pozwanego. Wierzytelność względem M. L. w każdym z załączników umieszczona została pod numerem (...). W wykazie zidentyfikowano ją między innymi poprzez wskazanie rodzaju produktu, z którego zadłużenie wynika, numer umowy, przy czym wskazany został numer nadany umowie z pozwanym przez Raiffeisen Bank. Zawarto także imię i nazwisko pozwanego, jego numer PESEL i adres. Wysokość zadłużenia z tytułu przelanej wierzytelności względem M. L. na dzień 1 lutego 2015 r. wyniosła łącznie 75.130,11 zł i składały się na nią wierzytelność główna w wysokości 52.769,48 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 22.360,63 zł. M. L. został zawiadomiony o cesji wierzytelności i osobie wierzyciela, a także o wysokości pozostałego do spłaty zadłużenia pismami z 4 listopada 2011 r. i 25 listopada 2014 r.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych (k. 21), załącznik do zmiany umowy spółki (...) (k. 22), załącznik stanowiący wyciąg elektroniczny do umowy świadczenia w miejsce wykonania (k. 23), pisma (...) S.A. z 4.11.2014 r. i 25.11.2014 r. (k. 35, 36), umowa świadczenia w miejsce wykonania (k. 37), wyciąg (k. 66), pełnomocnictwo (k. 67), informacje odpowiadające odpisowi aktualnemu z KRS (k. 68-70), oświadczenie z 7.08.2015 r. z załącznikiem (k. 108-111), aneks nr (...) do umowy świadczenia w miejsce wykonania (k. 112-118)

Już po wytoczeniu powództwa M. L. spłacił zadłużenie względem powoda do kwoty 4.054,13 zł.

Dowód: okoliczność bezsporna

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych w treści uzasadnienia dokumentów urzędowych i prywatnych. W myśl art. 244 § 1 k.p.c. dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z kolei w świetle brzmienia art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. W ocenie Sądu nie było żadnych podstaw, by kwestionować prawdziwość i autentyczność przedstawionych przez stronę powodową dokumentów. Złożone zostały w oryginałach lub poświadczono zostały przez pełnomocnika powoda za zgodność z oryginałem w sytuacji, gdy złożenie do akt sprawy oryginału dokumentu nie było możliwe. W ocenie Sądu dokumenty wymienione w treści uzasadnienia były również przydatne dla potrzeb postępowania. Pozwoliły one w sposób jednoznaczny i dokładny ustalić stan faktyczny sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Powód domagał się zapłaty dochodzonej pozewem kwoty argumentując, że nabył wierzytelność względem pozwanego z tytułu niespłaconego kredytu.

M. L. podniósł względem roszczenia powoda zarzuty. Wskazywał między innymi, że powód nie posiadał legitymacji czynnej do występowania w niniejszej sprawie bowiem nie wykazał przejścia uprawnień do żądania spłaty kredytu od pierwotnego kredytodawcy – (...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. na (...)W. (...). W ocenie Sądu ów zarzut nie mógł skutkować oddaleniem powództwa. Wbrew twierdzeniom pozwanego powód w sposób dokładny i skrupulatny opisał w wyniku jakich zdarzeń prawnych doszło do przejścia wierzytelności i przedstawił na okoliczność tych zdarzeń dowody w postaci dokumentów. Ich treść nie pozostawia wątpliwości zarówno co do samego przebiegu zdarzeń jak i skuteczności czynności prawnych podjętych przez podmioty w zdarzeniach tych uczestniczące. W ocenie Sądu powód jednoznacznie wykazał przejście uprawnień wynikających z umowy kredytowej.

Do oddalenia powództwa nie mógł prowadzić także zarzut kierowany względem dowodu z wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda. Pozwany argumentował, że wyciąg taki w postępowaniu sądowym prowadzonym przeciwko konsumentowi nie posiada rangi dokumentu urzędowego, a zatem nie korzysta z domniemania zgodności z prawdą, a jedynie z domniemania autentyczności. Ustalenia faktyczne w sprawie nie mogą więc być poczynione wyłącznie w oparciu o ten dokument. W ocenie Sądu Okręgowego argument pozwanego jest o tyle niezasadny, że powód nie opierał swego żądania wyłącznie na treści wyciągu z własnych ksiąg rachunkowych. Na okoliczność istnienia roszczenia przedstawił dowód z umowy kredytowej zawartej z pozwanym, dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy prowadzonej w celu nadania bankowemu tytułowi wykonawczemu wystawionemu przeciwko pozwanemu klauzuli wykonalności, z wyciągów stanowiących załączniki do umów z 8 października 2014 r. i 24 października 2014 r. Wysokość zadłużenia wskazywana w tych dokumentach przedstawiana była konsekwentnie. M. L. nie zaskarżył postanowienia o nadaniu (...) klauzuli wykonalności, a zatem przyjąć należy, że nie kwestionował tak istnienia roszczenia, jak i jego wysokości. Dalej, pozwany nie podnosił w toku niniejszego postępowania żadnych argumentów przeciwko istnieniu lub wysokości niespłaconego zadłużenia kredytowego, a więc w zasadzie w takich okolicznościach Sąd mógłby uznać fakt ten za przyznany i oprzeć ustalenia faktyczne w sprawie choćby na treści dokumentu prywatnego. Tym nie mniej, jak wskazano wyżej, istnienie i wysokość zadłużenia powód wykazał szeregiem dokumentów, w tym urzędowych, jak choćby (...) zaopatrzonej w klauzulę wykonalności.

Niezasadnym był też argument, że powód nie wykazał przejścia pomiędzy poszczególnymi podmiotami opisanymi w pozwie konkretnie wierzytelności względem pozwanego. Wskazywał, że jego imię i nazwisko to za mało, by zidentyfikować wierzytelność tym bardziej, że wskazano inny numer umowy niż ten wynikający z umowy kredytowej. Wbrew twierdzeniom pozwanego wyciąg z załącznika elektronicznego do umów opisanych w pozwie zawierał pełne dane pozwalające na identyfikację dłużnika. Oprócz imienia i nazwiska pozwanego wierzytelność określona została poprzez jego numer PESEL i adres, które korespondowały z tymi wskazanymi w pozwie. W toku postępowania danych tych pozwany nie kwestionował. W ocenie Sądu sposób identyfikacji wierzytelności przenoszonych przez poszczególne podmioty jest dostatecznie szczegółowy i pozwala jednoznacznie określić, że przeniesiono także wierzytelność względem pozwanego. Powód wyjaśnił też, dlaczego wskazany został inny numer umowy niż ten wynikający z umowy kredytowej, przy czym pozwany wyjaśnienia tego nie kwestionował. W cenie Sądu pozwany nie obalił domniemania wynikającego z dokumentów przedłożonych przez powoda, że wskazana w dokumentach wierzytelność stanowi jego zadłużenie.

Niesłusznym był też zarzut pozwanego, że powód błędnie określił w pozwie podmiot, z którym pozwanego łączyła umowa kredytowa. W pozwie wskazano, że pozwanego łączyła umowa kredytowa z (...) S.A. Rzeczywiście określenie to nie jest w pełni precyzyjne, gdyż powód umowę zawarł z podmiotem o nazwie (...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W., jednak podmiot ten utworzył w 2011 r. (...) S.A. i przeniósł na niego wszystkie składniki majątkowe. (...) S.A. stał się zatem następcą prawnym pierwotnego kredytodawcy, co powód wykazał ponad wszelką

wątpliwość kopiami dokumentów urzędowych. Tym samym stwierdzenie, że pozwany był stroną umowy kredytowej z (...) S.A. choć nie w pełni oddaje przebieg zdarzeń, nie jest nieprawdziwe. Biorąc pod uwagę fakt wykazania przez powoda następstwa prawnego tychże podmiotów bankowych zarzut pozwanego nie miał wpływu na ocenę zasadności roszczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego skuteczny nie był też zarzut niewykazania przejścia wierzytelności umową z 8 października 2014 r. z uwagi na fakt, że powód nie udowodnił, iż reprezentujący spółkę (...) był uprawniony do reprezentacji tej spółki. Jak słusznie zauważył powód w treści umowy z 8 października 2014 r. wskazano, że notariuszowi sporządzającemu umowę okazano protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki zawierający uchwałę o powołaniu M. P. do samodzielnej reprezentacji spółki. Umowa sporządzona w formie aktu notarialnego stanowi dokument urzędowy, a więc istnieje domniemanie prawne, że to co zostało w nim stwierdzone jest zgodne z prawdą. Sąd nie znalazł powodów, dla których miałyby kwestionować okoliczności stwierdzone przez notariusza, w tym stwierdzenie, że na mocy przedłożonych mu dokumentów uznaje M. P. za osobę uprawnioną do zawarcia w imieniu spółki (...) umowy. Pozwany nie obalił wynikającego z dokumentu domniemania i nie wskazał, by jego argumentacja miała jakiegokolwiek uzasadnienie faktyczne. W ocenie Sądu stanowiła ona zwykłą polemikę ze stanowiskiem powoda.

Zaznaczyć też należy, że zgromadzone w aktach sprawy dokumenty istotne z punktu widzenia przejścia wierzytelności pomiędzy poszczególnymi podmiotami bądź to potwierdzone zostały przez pełnomocnika powoda za zgodność z oryginałem bądź złożone zostały w oryginale. Sąd nie miał wątpliwości do prawdziwości tych dokumentów.

Jak słusznie zauważył powód, M. L. nie zgłosił żadnych zastrzeżeń co do istnienia zadłużenia z tytułu kredytu konsolidacyjnego lub jego wysokości. Powód z kolei wyjaśnił w pozwie i wykazał, roszczenia z jakich tytułów na dochodzoną kwotę się składają. Mając powyższe na względzie Sąd powództwo uwzględnił uznając, że pozwany nie przedstawił żadnych argumentów formalnych ani merytorycznych, które wpływałyby na zasadność powództwa. W p. 1 wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 71.075,98 zł.

O odsetkach ustawowych od zasądzonego roszczenia Sąd orzekł na podstawie 481 § 1 k.c. który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z treścią art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Powód obok należności głównej domagał się zasądzenia także skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia za okres kiedy wierzytelność względem pozwanego stała się wymagalna. Domagał się również zasądzenia odsetek ustawowych od całej dochodzonej pozwem kwoty. W myśl art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych od dochodzonego roszczenia od dnia wniesienia pozwu, a mając na względzie treść przywołanego przepisu Sąd uznał żądanie to za zasadne.

W p. 2 wyroku Sąd umorzył postępowanie na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. co do kwoty 4.054,13 zł bowiem w tym zakresie powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew wskazując, iż pozwany do tej kwoty spłacił zadłużenie w toku postępowania.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwanego jako stronę przegrywającą proces. Sąd uznał, że pozwany przegrał proces w całości i to także w zakresie, w jakim powództwo zostało umorzone, bowiem nastąpiło to na skutek częściowego spełnienia świadczenia przez pozwanego, już po wytoczeniu powództwa. Na koszty postępowania złożyły się uiszczona przez powoda opłata sądowa od pozwu w postępowaniu upominawczym w kwocie 940zł oraz koszty zastępstwa procesowego powoda w wysokości 3.600 zł. Podkreślić należy, że powód był reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, a zatem Sąd związany był jego wnioskiem o zwrot kosztów procesu także co do wysokości. Wniosek ten nie obejmował zaś kwoty 2.817zł dopłaconej

przez powoda po skierowaniu sprawy do rozpoznania w postępowaniu zwykłym, ani kwoty 17zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSO Anna Łosik